

Der er vistnok til flere enkelte Medlemmer sket Henvendelse fra de gamle Krigere, om at vi skulde tage deres Sag under Overvejelse paa Rigsdagen ved at skaffe dem en gunstigere Stilling i Sygdomstilfælde nu paa deres gamle Dage. Forholdet er jo det, at efter den gældende Sygekasselov kunne disse Mænd paa Grund af deres Alder ikke blive Medlemmer af de forskellige Sygekasser. De have deres egen Sygekasse, men det Tilskud, de ved Hjælp af de af Vaabenbrødrene opsamlede Midler kunne faa i Sygdomstilfælde, beløber sig kun til 50 Øre om Dagen. Det er for ringe til, at de kunne komme igennem med det, og jeg vilde anse det for meget rigtigt, om vi, ligesom vi i forrige Samling begyndte med at understøtte de gamle Underofficerer fra den første Krig, i denne Samling vilde tage os noget af de gamle Vaabenbrødre enten ved at give direkte Tilskud til Vaabenbrødrenes Kasse eller maaske ved Indenrigsministeren sørge for saadanne Ændringer i Sygekasseloven, at de ad den Vej kunne komme med. Det kan selvfølgelig være ligegyldigt, hvilken Vej man vil gaa i den Henseende. Jeg er, som sagt, af den Formening, at disse gamle Krigere fortjene, at man tager Hensyn til dem.

Et andet Forhold, som jeg gennem mange Aar har rettet min Opmærksomhed paa, er Understøttelsen af vore Fiskerihavne omkring ved Kysterne. Jeg tænker her i første Række paa Havnene ved Nordsjællands Kyster. Der er sikkert mellem Fiskerne Spørgsmaal oppe om at faa yderligere Hjælp fra Statens Side. I den Henseende ville Kravene nok komme frem, saa at der kan blive Lejlighed for os til at drøfte dem. Men der er en Side af Sagen, som jeg vil fremdrage ved denne Lejlighed, saa meget mere som det har forlydt offentligt, at der fra Regeringens Side vil fremkomme Forslag om Kystfredning og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg tænker herved særlig paa de store Bortskæringer, der foregaa f. Eks. ved Nordsjællands Kyst. Jeg har gjort mig den Umage i indeværende Sommer at berejse Nordsjællands Kyst fra Gilleleje og rundt ind i Issefjorden til Lynæs. Jeg har set, hvilke Ødelæggelser Havet her forvolder ved de betydelige Bortskæringer, der foregaa. Jeg skal indrømme, at en Sikring af disse Kyser vil staa i det rette Forhold til de Landarealer, som man derved kan sikre, skønt de dog ville være af nogen Værdi, men den største Betydning, jeg tillægger en saadan Sikring, vil være

den, at man derved forhindrer de store Materialmasser i at vandre ud i Havet, hvor de bevæge sig langs Kysten paa en saadan Maade, at de ødelægge de Havne, som Staten og private med store Bekostninger have opført. Det er nemlig en Kendsgerning, at det Materiale, som Havet udskyller, vandrer langs Kysten ved Strøm og Storm og finder over til Havnebygningerne til Ødelæggelse for disse. Der blev paa Tillægsbevillingen for — om jeg husker ret — 1896—97 givet Bevilling til Anlæg af nogle Beskyttelsesværker ved Tisvildeleje, de bleve den Gang opførte med en samlet Bekostning af omtrent 9,500 Kr., hvoraf Staten tilskød de 6,000 Kr., Amtet de 3,000 og Fiskerne selv et mindre Beløb. Disse Beskyttelsesværker staa efter denne Række af Aar endnu meget godt, og den Bekostning, de have medført, er jo ikke betydelig. Med dem som Udgangspunkt er jeg af den Formening, at med et Beløb — lad mig nu nævne et Beløb, der er højt — af 50—100,000 Kr. vil man kunne opnaa at sikre Kysten efter en ret udstrakt Maalestok og hindre, at den Skade, som for Tiden sker og som er meget betydelig, fortsættes.

Medens jeg taler om Fiskerihavne, vil jeg som et enkelt Eksempel paa, hvilken Værdi det kan have, at der ydes Tilskud til Anlæg af Havne, nævne den lille Havn ved Hundested. Der er i Aaret 1904 fra denne Havn fisket til en Værdi af 165,000 Kr., og Fiskernes Antal har i den korte Aarrække, Havnen har været nogenlunde tilgængelig, omtrent tredoblet sig. Det er dog af Betydning, naar Talen er om at skaffe Plads i vort Land til dets voksende Befolkning.

Endnu en Henvendelse vil jeg rette til den meget ærede Finansminister. Fra Statistisk Bureau er der i forrige Samling omdelt til os en Oversigt over de ny Statsskatter — det er 4de Række, 17de Bind, 2det Hæfte. Af denne Oversigt ser man, hvorledes Ejendomsskylden, Indkomstskatten og Formueskatten fordele sig kommunevis over hele Landet. De Oplysninger, vi derved faa, kunne jo være meget interessante, men jeg synes, at der i forskellige Retninger ikke gives Oplysninger, som vi kunde have Trang til at være i Besiddelse af, naar vi skulle behandle Beskatningsforholdene i det hele taget. I Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten bestemmer § 1, efter hvilken Skala Indkomstskatten skal udredes. For Indtægter fra under 2,000 til over